

Юрій Володимирович ОРЛОВ,
доктор юридичних наук, професор
(Харківський національний університет внутрішніх
справ, м. Харків)

Андрій Миколайович ЯЩЕНКО,
доктор юридичних наук, професор
(Харківський національний університет внутрішніх
справ, м. Харків)

Сергій Сергійович ТЕРЕЩУК,
кандидат юридичних наук
(Харківський національний університет імені
В. Н. Каразіна, м. Харків)

**ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВА МОДЕЛЬ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ СУСПІЛЬНО
НЕБЕЗПЕЧНИХ ДІНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ПРОВАДЖЕННЯМ ГОСПОДАРСЬКОЇ
ЧИ ІНШОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ТЕРИТОРІЯХ, ЯКІ ВІДНЕСЕНІ ДО КАТЕГОРІЇ
НЕБЕЗПЕЧНИХ АБО ПОТЕНЦІЙНО НЕБЕЗПЕЧНИХ**

Стаття присвячена аналізу стану правового регулювання у сфері протимінної діяльності в Україні та пошуку шляхів підвищення ефективності діяльності з розмінування, убезпечення громадян від небезпечного впливу наслідків війни засобами кримінального законодавства

України. В результаті системного аналізу стану правового регулювання у сфері протимінної діяльності в Україні запропоновано запровадити кримінальну відповідальність за провадження господарської або іншої діяльності на територіях, які віднесені до категорії небезпечних або потенційно небезпечних. Окремо наголошено на доцільності передбачення на законодавчому рівні можливості субсидіарного кримінально-правового реагування на причетність юридичних осіб як суб'єктів господарської та іншої діяльності до порушень вимог законодавства, пов'язаних із провадженням господарської або іншої діяльності на територіях, які віднесені до категорії небезпечних або потенційно небезпечних, суть якого зводилося би до застосування щодо причетних юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру, передбачених розділом XIV-I Загальної частини КК України.

Ключові слова: криміналізація, кримінальна відповідальність, господарська діяльність, протимінна діяльність, невиконання вимог, покарання, заходи кримінально-правового характеру, юридична особа, штраф, конфіскація майна, ліквідація.

Постановка проблеми. Реальна чи потенційна наявність мін, мін-пасток, протитранспортних мін, касетних боєприпасів чи будь-яких інших ВВП ускладнює життя цивільного населення, руйнує інфраструктуру та перешкоджає наданню базових послуг на Сході України, наражаючи на небезпеку цивільне населення, зокрема найбільш вразливі верстви: дітей, людей старшого віку та осіб з інвалідністю¹. У зв'язку з цим, важливого значення набуває діяльність фахівців з розмінування чисельних територій нашої держави, що містять вибухонебезпечні предмети. Ця діяльність має відповідати вимогам національних стандартів протимінної діяльності з урахуванням вимог держави щодо безпеки життя і здоров'я населення.

З цього приводу у Національній стратегії протимінної діяльності на період до 2033 року (схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.06.2024 № 616-р) небезпідставно констатовано, що дотримання суб'єктами протимінної діяльності вимог національних стандартів у сфері протимінної діяльності та їх діяльність у єдиній системі звітності, планування та управління протимінною діяльністю мають критичний характер для забезпечення суспільної довіри, якості та ефективності протимінної діяльності як у місцевому, так і в загальнодержавному масштабі. Відсутність здійснення заходів щодо відповідальності за порушення вимог підзвітності та встановлених національних стандартів у сфері протимінної діяльності призводить до поширення таких негативних практик серед інших суб'єктів протимінної діяльності². У зв'язку з цим,

¹ Кірін Р. С. Правова основа протимінної діяльності в Україні: теоретико-прикладні аспекти. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2020. № 3. С. 12.

² Про схвалення Національної стратегії протимінної діяльності на період до 2033 року : розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.06.2024 № 616-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/616-2024-%D1%80#Text>.

окремого наукового осмислення потребує питання щодо доцільності запровадження кримінальної відповідальності за провадження господарської або іншої діяльності на територіях, які віднесені до категорії небезпечних або потенційно небезпечних.

Проблеми мінної небезпеки у її загальнотеоретичних аспектах були предметом наукових розвідок А. О. Гавази¹, Р. С. Кіріна², А. Ю. Ковальчука³, О. С. Півненка⁴, А. О. Трегуба⁵ та інших вчених. Окремі питання відповідальності за недотримання суб'єктами протимінної діяльності національних стандартів у сфері протимінної діяльності мимоволі були предметом наукових розвідок тих фахівців, професійна діяльність яких переважно була пов'язана із дотриманням норм адміністративного законодавства. Їх представники зокрема не виключають, що у подібних ситуаціях можуть бути наявні підстави для констатації юридичних складів адміністративних правопорушень, передбачених ст. ст. 164, 188-16 КУпАП⁶, а також передумови для настання цивільно-правової відповідальності, змістом якої є відшкодування заподіяної шкоди постраждалим особам внаслідок порушення законодавства у сфері протимінних операцій⁷.

Подібні твердження, особливо в частині «присутності» складів згаданих адміністративних правопорушень, потребують свого окремого наукового осмислення. Однак у цілому вони припустимі, оскільки ч. 1 ст. 38 Закону України «Про протимінну діяльність в Україні» задекларовано, що *«... протиправні діяння (дії чи бездіяльність) суб'єктів протимінної діяльності та (або) фахівців з розмінування, що призвели до невиконання або неналежного виконання вимог, установлених законодавством та національними стандартами у сфері протимінної діяльності»*, є передумовою для відповідальності за порушення законодавства у сфері протимінної діяльності. У свою чергу, у ч. 3 ст. 38 цього нормативно-правового акту вказано, що *«шкода, заподіяна фізичним або юридичним особам, а також навколишньому природному середовищу посадовими*

¹ Гаваза А. О. Актуальні питання навчання населення з протимінної безпеки як складова системи управління цивільною безпекою. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 15. С. 109–117; Гаваза А. О. Світовий досвід формування культури безпеки протимінної діяльності та можливість імплементації в Україні. *Науковий вісник: Державне управління*. 2021. № 1 (7). С. 40–65.

² Кірін Р. С. Правова основа протимінної діяльності в Україні: теоретико-прикладні аспекти. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 3. С. 12.

³ Ковальчук А. Ю. Деякі аспекти адаптації законодавства України до законодавства ЄС з питань забезпечення безпеки. *Теорія та практика адаптації законодавства України до законодавства ЄС*: матер. міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 8 червня 2018 року / за ред. проф. Р. С. Мельника, відпов. ред. к.ю.н. Л. Ю. Малуго. Київ: Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 41–44.

⁴ Півненко О. С. Механізми реалізації державної політики подолання наслідків воєнних дій в Україні: дис. спец.: 25.00.05 / Держ. ун-т «Житомирська політехніка» МОН України. Житомир, 2024. 214 с.

⁵ Трегуб О. А. Поняття і види розмінування в Україні: нормативно-правовий контекст. *Вісник ЛННІ ім. Е. О. Дідоренка*. 2024. Вип. 3 (107). С. 147–157.

⁶ Горбаченко Ю., Засунько С., Кришталь Т., Мельник О., Пасинчук К. Нормативно-правове регулювання діяльності у сфері цивільного захисту: Навчально-методичний посібник (збірник лекцій та матеріалів для самостійної роботи здобувачів вищої освіти). Черкаси: ЧПБ ім. Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2023. С. 73–84.

⁷ Кірін Р. С. Правова основа протимінної діяльності в Україні: теоретико-прикладні аспекти. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 3. С. 17.

особами, керівниками суб'єктів протимінної діяльності та (або) фахівцями у сфері протимінної діяльності та розмінування внаслідок їхніх неправомірних діянь, відшкодовується у встановленому законом порядку»¹.

З іншого боку, питання про можливість настання саме кримінальної відповідальності за порушення законодавства у сфері протимінної діяльності залишається відкритим, адже, принаймні, чіткої відповіді на нього положення ч. 1 ст. 38 Закону України «Про протимінну діяльність в Україні» не надають. Тож можна зазначити, що у кримінально-правовій площині наукові розробки питань державно-владного реагування на випадки провадження господарської або іншої діяльності на територіях, які віднесені до категорії небезпечних або потенційно небезпечних, не проводилися, що й викликає особливу зацікавленість до цієї проблематики. У зв'язку з цим, з'ясування обумовленості криміналізації правопорушень у сфері господарської або іншої діяльності на територіях, які віднесені до категорії небезпечних або потенційно небезпечних, є вельми актуальним і корисним як з теоретичної, так і з практичної точки зору.

Метою цієї статті є аналіз стану правового регулювання у сфері протимінної діяльності в Україні та пошук шляхів підвищення ефективності діяльності з розмінування, убезпечення громадян від небезпечного впливу наслідків війни засобами кримінального законодавства України.

Виклад основного матеріалу. Здійснений системно-правовий аналіз стану правового регулювання у сфері протимінної діяльності в Україні² засвідчив відсутність встановленого як порядку надання дозволів суб'єктам

¹ Про протимінну діяльність в Україні : Закон України від 06.12.2018 р. № 2642-VIII (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2019, № 6, ст.39). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2642-19#Text>.

² Конвенція про заборону застосування, накопичення запасів, виробництва і передачі протипіхотних мін та про їхнє знищення. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_379?find=1&text; Конвенція про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_266; Протокол про вибухонебезпечні предмети – наслідки війни до неї. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_c78; Імплементативна угода між Кабінетом Міністрів України та Організацією НАТО з матеріально-технічного забезпечення і обслуговування (ОМТЗО) про утилізацію стрілецької зброї й легких озброєнь, звичайних боєприпасів та протипіхотних мін типу ПФМ-1 : Міжнародний документ від 21.09.2011. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950_024; Конвенція про маркування пластичних вибухових речовин з метою їх виявлення. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_016 ; Про протимінну діяльність в Україні: Закон України від 06.12.2018 № 2642-VIII (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2019, № 6, ст.39). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2642-19#Text> ; Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів, спрямованих на зменшення соціального, економічного та екологічного впливу вибухонебезпечних предметів на життя і діяльність населення (протимінна діяльність) та інформування населення про небезпеки вибухонебезпечних предметів : Постанова Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 186. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/186-2019-%D0%BF#Text> ; Про затвердження Правил позначення небезпек, пов'язаних з мінами та вибухонебезпечними предметами – наслідками війни : Постанова Кабінету Міністрів України від 17.04.2019 р. № 372. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/372-2019-%D0%BF#Text> ; Про упорядкування робіт з виявлення, знешкодження та знищення вибухонебезпечних предметів : Постанова Кабінету Міністрів України від 11 грудня 1999 р. № 2294. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2294-99-%D0%BF> ; Про затвердження Державної цільової програми відновлення та розбудови миру в східних регіонах України : Постанова Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2017 р. № 1071. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1071-2017-%D0%BF>.

господарювання на здійснення (відновлення після деокупації або активного ведення бойових дій, інших чинників, пов'язаних з відсіччю збройній агресії) господарської діяльності на територіях імовірно забруднених або забруднених вибухонебезпечними предметами, так і заборони на провадження такої діяльності у вказаних умовах. Ця прогалина зумовлює до життя практику застосування ординарних порядків провадження господарської діяльності на небезпечних територіях, що нерідко призводить до інцидентів із вибухонебезпечними залишками війни, травматизму, загибеллю людей, пошкодженням та знищенням майна. Усунення ж відповідної прогалини передбачає необхідність:

а) розроблення уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері забезпечення мінної безпеки відповідного регулятивного нормативно-правового акту – порядку провадження господарської діяльності на небезпечних територіях у зв'язку з їх забрудненням або імовірним забрудненням вибухонебезпечними предметами;

б) встановлення заборони на здійснення господарської діяльності на таких територіях.

З урахуванням характеру та ступеню суспільної небезпечності нехтування вимогами мінної безпеки при провадженні господарської діяльності, відносної поширеності цих діянь, а також необхідністю забезпечення належних примусових механізмів гарантування безпечних умов господарської діяльності на небезпечних територіях, є всі підстави вважати, що необхідним і доречним способом досягнення цілей правового регулювання у аналізованій сфері є криміналізація.

Проведене дослідження ризиків, пов'язаних з вибухонебезпечними предметами, що виникають у сфері господарської діяльності на небезпечних територіях, дозволяє запропонувати таку модель кримінально-правової заборони: *«Здійснення господарської діяльності, пов'язаної з використанням земельних, лісових або водних ресурсів на територіях, не виведених з-під підозри наявності вибухонебезпечних предметів»*. Видається за доцільним сконструювати описаний склад кримінального правопорушення (*de lege ferenda*) саме як формальний задля підвищення превентивного потенціалу кримінально-правового регулювання та запобігання настанню тяжких наслідків для життя і здоров'я людей, залучених до здійснення відповідної господарської діяльності, а також сторонніх осіб. Поруч з цим, *заподіяння потерпілому середньої тяжкості або тяжких тілесних ушкоджень*, а також його *загибель* як суспільно небезпечні наслідки мають розглядатися на рівні відповідних обтяжуючих ознак кваліфікованих складів злочинів.

Окремо слід наголосити на необхідності підвищення ефективності протидії порушенням у сфері протимінної діяльності, зокрема здійсненню розмінування особами, які не мають права на провадження такої діяльності. Заходи з розмінування, які відповідно до Закону України «Про протимінну діяльність» проводяться операторами протимінної діяльності з метою ліквідації небезпек, пов'язаних із вибухонебезпечними предметами, включаючи нетехнічне та технічне обстеження територій, складення карт,

виявлення, знешкодження та (або) знищення вибухонебезпечних предметів, маркування, є діяльністю, пов'язаною із ризиком заподіяння шкоди життю і здоров'ю. У зв'язку з цим вона має здійснюватися виключно фахівцями з розмінування операторів протимінної діяльності. Втім, як засвідчує практика, громадяни України нерідко вдаються до ініціативних заходів з розмінування без дотримання не тільки вимог законодавства щодо фахового, системного підходу до цієї діяльності, але й нехтуючи мінімальними заходами особистої безпеки, а також безпеки інших осіб, які ними залучаються для надання допомоги з виявлення та знешкодження вибухонебезпечних предметів (так званих «чорних саперів»). Зі всією очевидністю, така діяльність становить загрозу для життя і здоров'я передусім тих, хто безпосередньо залучений до процесу розмінування, утилізації вибухонебезпечних предметів. Таким чином, вважаємо, що *існують необхідні та достатні підстави для криміналізації дій щодо проведення розмінування особою, яка не має права на здійснення такої діяльності.*

Під особою, яка не має права на здійснення розмінування, слід розуміти будь-яку фізичну яка провадить таку діяльність поза діяльністю юридичної особи, яка отримала в установленому порядку сертифікат оператора протимінної діяльності.

Відповідно до п. 6 Порядку реалізації експериментального проекту щодо сертифікації операторів протимінної діяльності та процесів протимінної діяльності (затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.02.2024 р. № 123, зі змінами і доповненнями) орган із сертифікації відповідно до національного стандарту ДСТУ 8820:2023 «Протимінна діяльність. Процеси управління. Основні положення» або національного стандарту, яким його замінено (ДСТУ 8820:2023), проводить сертифікацію таких процесів протимінної діяльності: 1) нетехнічне обстеження; 2) технічне обстеження; 3) розмінування вручну; 4) розмінування із використанням машин і механізмів; 5) застосування кінологічних розрахунків мінно-розшукової служби; 6) очищення районів ведення бойових дій; 7) розмінування акваторій; 8) знешкодження (знищення) мін/вибухонебезпечних залишків війни; 9) інформування населення про ризики, пов'язані із мінами та вибухонебезпечними залишками війни¹. Без отримання відповідного сертифікату фактично протимінну діяльність будь-якої юридичної особи слід вважати незаконною. Так само незаконною є фактично протимінна діяльність будь-якої фізичної особи поза межами процесів протимінної діяльності уповноваженої (що підтверджено відповідними сертифікатами) юридичної особи – оператором протимінної діяльності.

Водночас спектр небезпек від подібної діяльності не обмежується виключно тією потенційною шкодою, що може спричинитися життю і

¹ Про реалізацію експериментального проекту щодо сертифікації операторів протимінної діяльності та процесів протимінної діяльності : постанова Кабінету Міністрів України від 02.02.2024 р. № 123. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/123-2024-%D0%BF#Text>.

здоров'ю тих осіб, які безпосередньо здійснюють обстеження, розмінування чи знешкодження (знищення) мін та інших вибухонебезпечних предметів. Не меншими є ризики для інших осіб, не залучених до відповідних процесів. З урахуванням тих небезпек, що створюються для невизначеного кола осіб, видається за доцільне визнати основним безпосереднім об'єктом відповідних суспільно небезпечних діянь саме громадську безпеку. Додатковим факультативним, на рівні основного складу – життя і здоров'я.

Також звернімо увагу, що ступінь суспільної небезпечності описаних діянь виявляє залежність від фактору групової діяльності. Ця обставина, зокрема, має місце у випадках наймання власниками підприємств (як правило, сільськогосподарських) для обстеження та розмінування земель для подальшого провадження сільськогосподарських робіт. Залучення для реалізації цієї діяльності групи неуповноважених осіб масштабує ризики для громадської безпеки, життя та здоров'я як в процесі безпосередньо розмінування, так і в процесі подальшої господарської діяльності (для інших осіб, які будуть залучені до сільськогосподарської обробки земель тощо) на тих земельних ділянках, що були фактично обстежені та розміновані особами, фаховість яких не підтверджена приналежністю до сертифікованого оператора протимінної діяльності.

Отже, як кваліфікуючу ознаку порушення порядку здійснення протимінної діяльності (*de lege ferenda*) доцільно визначити *організацію або керування діяльністю щодо проведення протимінного обстеження територій, а так само розмінування, або знешкодження (знищення) мін чи інших вибухонебезпечних предметів особами, які не мають права на здійснення такої діяльності*. Як субкваліфікуючу ознаку таких дій – *спричинення загибелі людей або інші тяжкі наслідки*.

Попри відносну поширеність описаних дій серед загальних суб'єктів кримінальних правопорушень, тобто осіб, які не залучені до системи спеціалізованої протимінної діяльності, не слід виключати можливості допущення суспільно небезпечних порушень порядку такої діяльності й серед спеціальних суб'єктів. Так, сертифікація процесів протимінної діяльності не є суцільною, здійснюється щодо окремих видів таких процесів. Тож наявність сертифікату у оператора протимінної діяльності на обстеження територій зовсім не обов'язково пов'язане з наявністю сертифікатів на розмінування та/або. І навпаки. Через це, а також враховуючи описані вище параметри суспільної небезпечності несертифікованої діяльності у сфері забезпечення мінної безпеки, самостійної кримінально-правової заборони потребують діяння, щодо:

1) здійснення службовою особою оператора протимінної діяльності з використанням службових повноважень дій з реалізації процесів протимінної діяльності (окрім інформування населення про ризики, пов'язані із мінами та вибухонебезпечними залишками війни) поза обсягом, визначеним сертифікатом відповідності такого оператора. Конструкція цього складу кримінального правопорушення, з точки зору законодавчого припущення, є формальною та не повинна вимагати настання суспільно небезпечних

наслідків. Подібний підхід, як видається, має створити додаткові стимули у справі забезпечення сертифікаційної дисципліни уповноважених операторів протимінної діяльності, недопущення її порушень як діяльності із джерелами підвищеної небезпеки. У випадку ж настання суспільно небезпечних наслідків, зокрема у виді загибелі людей або інших тяжких наслідків доцільно передбачити особливо кваліфікуючий склад в окремій частині відповідної статті;

2) *невиконання або неналежного виконання суб'єктом протимінної діяльності своїх службових обов'язків, а так само інше порушення вимог протимінної безпеки, вчинене службовою особою у сфері протимінної діяльності, що спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки.* Під іншими тяжкими наслідками в контексті цієї заборони (*de lege ferenda*), а також описаної у попередньому пункті, слід розуміти тяжкі або середньої тяжкості тілесні ушкодження, значну матеріальну шкоду або істотну шкоду довкіллю.

Не можна також не звернути увагу й на те, що під час провадження господарської діяльності або діяльності, пов'язаної з розмінуванням, такі форми професійної активності можуть здійснюватися безпосередньо відповідними уповноваженими особами суб'єктів господарської або іншої діяльності від імені та/або в інтересах юридичних осіб. Це дає підстави стверджувати, що державно-владне реагування на порушення вимог законодавства у сфері протимінної діяльності не слід обмежувати кримінальною відповідальністю лише винних уповноважених фізичних осіб. На наше переконання, таке реагування мало би додатково зводитися й до правової відповідальності юридичних осіб, причетних до вчинення їх уповноваженими особами запропонованих до криміналізації протиправних посягань. Суть такої правової відповідальності полягала би у застосуванні щодо відповідних юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру, передбачених розділом XIV-І Загальної частини КК України.

Зокрема, у випадках здійснення уповноваженою особою юридичної особи професійної активності на небезпечних територіях, яка підпадала під ознаки запропонованої забороненої господарської діяльності, щодо такої юридичної особи мали б застосовуватися заходи кримінально-правового характеру у вигляді штрафу (ст. 96-7 КК України) та тимчасових обмежень діяльності юридичної особи чи тимчасових обмежень в отриманні прав та/або переваг, що передбачені ст. 96-10-1 КК України. Кримінально-правовими наслідками причетності юридичної особи до порушення порядку здійснення безпосередньо протимінної діяльності у визначених законом випадках цілком могла би стати ліквідація та, як наслідок, конфіскація майна юридичної особи (ст. 96-9, 96-8 КК України).

Подібні міркування не є безпідставними. Окремими дослідниками звертається увага на те, що відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері протимінної діяльності, як правило, лягає на організацію протимінної діяльності, яка виконує завдання з розмінування. Зокрема, нормативна база протимінної діяльності передбачає, що

організація несе відповідальність за збитки, якщо аварії, що виникли внаслідок пропущених мін, були спричинені навмисним або злочинним проступком, грубою недбалістю, необережним проступком, свідомою, кричущою байдужістю до прав або безпеки особи, яка постраждала, або якщо організація грубо відступила від узгодженого підходу до звільнення землі¹. Водночас, на наше переконання, вказане загальнотеоретичне положення щодо цивільно-правової відповідальності юридичних осіб за порушення законодавства у сфері протимінної діяльності не виключено, що зазвичай носить декларативний характер. Тож закріплення на законодавчому рівні можливості субсидіарного державно-владного реагування на причетність юридичних осіб до порушень вимог законодавства, пов'язаних із провадженням господарської або іншої діяльності на територіях, які віднесені до категорії небезпечних або потенційно небезпечних, лише би сприяло більш ефективній і дієвій реалізації положень ч. 3 ст. 38 Закону України «Про протимінну діяльність в Україні», спрямованих на відшкодування за рахунок фондів відповідних юридичних осіб тієї шкоди, яка заподіяна фізичним або юридичним особам, а також навколишньому природному середовищу порушниками законодавства у сфері протимінної діяльності.

Висновки. Узагальнення вищевикладених міркувань дає підстави для висунення пропозицій щодо наступних доповнень КК України:

– у статті 96-3:

перше речення пункту п'ятого частини першої після слів «передбачене статтями ...» доповнити цифрами «203-3», а після цифр «255» доповнити словами та цифрами «частинами другою – четвертою статті 270-3»;

– у статті 96-9:

частину першу після цифр «258-258-6» доповнити словами та цифрами «частинами другою – четвертою статті 270-3»;

– розділ VII Особливої частини доповнити статтею 203-3 такого змісту:

«Стаття 203-3. Здійснення господарської діяльності на небезпечних територіях

1. Здійснення господарської діяльності, пов'язаної з використанням земельних, лісових або водних ресурсів на територіях, не виведених з-під підозри наявності вибухонебезпечних предметів, –

карається штрафом від п'яти тисячі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони спричинили заподіяння потерпілому середньої тяжкості або тяжких тілесних ушкоджень, –

карається штрафом від десяти тисяч до п'ятнадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та позбавленням волі на

¹ Постконфліктні протимінні дії / Національний університет біоресурсів і природокористування України. URL : <https://nubip.edu.ua/node/107513>.

строк до п'яти років.

3. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, якщо вони спричинили загибель людини, –

карається штрафом від десяти п'ятнадцяти до двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років»;

–розділ IX Особливої частини доповнити статтею 270-3 такого змісту:

«Стаття 270-3. Порушення порядку здійснення протимінної діяльності

1. Проведення протимінного обстеження територій, а так само розмінування, або знешкодження (знищення) мін чи інших вибухонебезпечних предметів, вчине особою, яка не має права на здійснення такої діяльності, –

карається штрафом від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або обмеженням волі на строк до трьох років.

2. Організація або керування діяльністю щодо проведення протимінного обстеження територій, а так само розмінування, або знешкодження (знищення) мін чи інших вибухонебезпечних предметів особами, які не мають права на здійснення такої діяльності, –

карається штрафом від однієї п'яти до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або обмеженням волі на строк до трьох років.

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

3. Здійснення службовою особою оператора протимінної діяльності з використанням службових повноважень дій з реалізації процесів протимінної діяльності (окрім інформування населення про ризики, пов'язані із мінами та вибухонебезпечними залишками війни) поза обсягом, визначеним сертифікатом відповідності такого оператора, –

караються позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років.

4. Дії, передбачені частинами другою або третьою цієї статті, а так само невиконання або неналежне виконання суб'єктом протимінної діяльності своїх службових обов'язків чи інше порушення вимог протимінної безпеки, вчинене службовою особою у сфері протимінної діяльності, що спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки, –

карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років або без такого».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гаваза А. О. Актуальні питання навчання населення з протимінної безпеки як складова системи управління цивільною безпекою. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 15. С. 109–117.

2. Гаваза А. О. Світовий досвід формування культури безпеки протимінної діяльності та можливість імплементації в Україні. *Науковий вісник: Державне управління*. 2021. № 1 (7). С. 40–65.

3. Горбаченко Ю., Засулько С., Кришталь Т., Мельник О., Пасинчук К. Нормативно-правове регулювання діяльності у сфері цивільного захисту: Навчально-методичний посібник (збірник лекцій та матеріалів для самостійної роботи здобувачів вищої освіти). Черкаси: ЧПБ ім. Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2023. 158 с.

4. Імплементативна угода між Кабінетом Міністрів України та Організацією НАТО з матеріально-технічного забезпечення і обслуговування (ОМТЗО) про утилізацію стрілецької зброї й легких озброєнь, звичайних боєприпасів та протипіхотних мін типу ПФМ-1 : Міжнародний документ. Угода від 21.09.2011. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950_024;

5. Кірін Р. С. Правова основа протимінної діяльності в Україні: теоретико-прикладні аспекти. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 3. С. 12–20.

6. Ковальчук А. Ю. Деякі аспекти адаптації законодавства України до законодавства ЄС з питань забезпечення безпеки. *Теорія та практика адаптації законодавства України до законодавства ЄС*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 8 червня 2018 року / за ред. проф. Р.С. Мельника, відпов. ред. к.ю.н. Л.Ю. Малюга. К.: Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 41–44.

7. Конвенція про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію : Міжнародний документ ООН. Конвенція від 10.10.1980 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_266.

8. Конвенція про заборону застосування, накопичення запасів, виробництва і передачі протипіхотних мін та про їхнє знищення : Міжнародний документ ООН. Конвенція від 18.09.1997 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_379?find=1&text.

9. Конвенція про маркування пластичних вибухових речовин з метою їх виявлення : Міжнародний документ Міжнародної організації цивільної авіації. Конвенція від 01.03.1991 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_016.

10. Півненко О. С. Механізми реалізації державної політики подолання наслідків воєнних дій в Україні : дис. спец.: 25.00.05 / Держ. ун-т «Житомирська політехніка» МОН України. Житомир, 2024. 214 с.

11. Постконфліктні протимінні дії / Національний університет біоресурсів і природокористування України. URL : <https://nubip.edu.ua/node/107513>.

12. Про затвердження Державної цільової програми відновлення та розбудови миру в східних регіонах України : постанова Кабінету Міністрів

України від 13.12.2017 р. № 1071. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1071-2017-%D0%BF>.

13. Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів, спрямованих на зменшення соціального, економічного та екологічного впливу вибухонебезпечних предметів на життя і діяльність населення (протимінна діяльність) та інформування населення про небезпеки вибухонебезпечних предметів : постанова Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 р. № 186. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/186-2019-%D0%BF#Text>.

14. Про затвердження Правил позначення небезпек, пов'язаних з мінами та вибухонебезпечними предметами – наслідками війни : постанова Кабінету Міністрів України від 17.04.2019 р. № 372. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/372-2019-%D0%BF#Text>.

15. Про протимінну діяльність в Україні : Закон України від 06.12.2018 № 2642-VIII (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2019, № 6, ст.39). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2642-19#Text>.

16. Про реалізацію експериментального проекту щодо сертифікації операторів протимінної діяльності та процесів протимінної діяльності : постанова Кабінету Міністрів України від 02.02.2024 р. № 123. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/123-2024-%D0%BF#Text>.

17. Про схвалення Національної стратегії протимінної діяльності на період до 2033 року : розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.06.2024 р. № 616-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/616-2024-%D1%80#Text>.

18. Про упорядкування робіт з виявлення, знешкодження та знищення вибухонебезпечних предметів : постанова Кабінету Міністрів України від 11.12.1999 р. № 2294. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2294-99-%D0%BF>.

19. Протокол про вибухонебезпечні предмети – наслідки війни : Міжнародний документ ООН. Протокол від 28.11.2003 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_c78;

20. Трегуб О. А. Поняття і види розмінування в Україні: нормативно-правовий контекст. *Вісник ЛННІ ім. Е. О. Дідоренка*. 2024. Вип. 3 (107). С. 147–157.

Стаття надійшла до редакції 10.04.2025

Yurii V. ORLOV,

Doctor of Science in Law, Professor

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

Andrii M. YASHCHENKO,

Doctor of Law, Professor

(Kharkov National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

Serhiy S. TERESHCHUK,

PhD in Law

(V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine)

THEORETICAL AND LEGAL MODEL OF CRIMINALIZATION OF SOCIALLY DANGEROUS ACTS RELATED TO THE CONDUCT OF ECONOMIC OR OTHER ACTIVITIES IN TERRITORIES THAT ARE ASSIGNED TO THE CATEGORY OF DANGEROUS OR POTENTIALLY DANGEROUS

The article is devoted to the analysis of the legal regulation of mine action in Ukraine and the search for ways to improve the efficiency of mine action and protect citizens from the dangerous effects of the consequences of war by means of criminal legislation of Ukraine. Based on the results of the systemic legal analysis of the legal regulation of mine action in Ukraine, the author proposes to introduce criminal liability for conducting economic or other activities in the territories classified as dangerous or potentially dangerous. The author also emphasises the expediency of providing at the legislative level for the possibility of a subsidiary criminal law response to the involvement of legal entities as economic and other entities in violations of the requirements of legislation related to the conduct of economic or other activities in the territories classified as dangerous or potentially dangerous, the essence of which would be to apply to the involved legal entities the criminal law measures provided for in Section XIV-I of the General Part of the Criminal Code of Ukraine.

Keywords: *criminalization, introduction of criminal liability, economic activity, mine action, demining, non-compliance, improper compliance, criminal liability, punishment, criminal law measures, legal entity, fine, confiscation of legal entity property, liquidation of a legal entity, additional (non-financial) criminal law measures.*